

En minnelund
for 22. juli

Tilnærming

Forslaget består av tre hovedtemaer.

Selve terrorangrepet – det mørke, det harde, det vi aldri skal glemme.

Håpet og fremtiden – det lyse og det skjøre, det vi jobber for, som samfunn.

Omsorg, fellesskap og det å minnes. Det å minnes alene, det å minnes sammen og det å minnes som en nasjon.

I sum søker forslaget en balanse mellom det vi har mistet og det vi fortsatt tror på. Vi søker en enkel historiefortelling, men først og fremst en følelse, noe som må oppleves på stedet, av det skjøre – det som krever evig pleie.

1) Et monumentalt møte med det vonde. Store, støpte bronseskulpturer.

2) Det som vokser og som må evig pleies. Planter og trær som vokser til over tid.

3) Omsorg, fellesskap og det å minnes. Alene, sammen og som samfunn.

Terrorangrepet

For mange er 22. juli en dag der tiden stanset. En del av vårt samfunn og vår kultur ble avskåret. Liv gikk tapt.

Tiden som stanset

Vi søker ikke et minneste som glatter over det som har skjedd. Det er hardt og brutalt, og du skal kjenne det på kroppen. Du skal føle at tiden stoppet opp den dagen.

Skulpturene

Skulpturene i bronse er av trær som er kappet i ulike høyder og tykkelser. De står i en lysning i en minnelund, der man kan gå inn.

Monumentalt og nært

Skulpturene har ulike størrelser, fra de små og skjøre, til de som er høye og store. De største er over seks meter høye som gjør at de er tydelig til stede i byrommet.

Alle er kappet.

Du skal kunne holde rundt stammene, sitte på dem som ligger nede, og være til stede i minnelunden.

Føle deg liten inni noe større.

foto: Bår Tyrmi

skulpturgruppen i Minnelunden

Støpt i bronse

Alle skulpturene er forskjellige, med ulike fargevalører innenfor en varm, mørk tone.

Variasjon og mangfoldighet

De ulike fargevalørene gjør at opplevelsen av skulpturene blir lettere, lysere og varmere når du går imellom dem.

Noen er bare lave stubber. Noen rager høyt, og du må se oppover, og noen er tynne og spinkle.

De ulike fargene gjør også at skulpturene oppleves ulikt gjennom året og gjennom døgnet.

Om kvelden blir skulpturene mer like og samlet.

Når det er lyst ute, enten om sommeren eller i vinterlyset, kommer fargene og detaljene ekstra godt fram.

foto: Hanne Tyrmi

Minnelunden

Skulpturene er rammet inn av en lund med trær, busker og blomster. En minnelund, med en lysning i midten.

Det som vokser og gror

Der skulpturene representerer tiden som stoppet, viser trærne tiden som kommer.

Hoveddelen av lunden er tretypene rogn og asal. Asal finnes i hele Norge opp til polarsirkelen, og rogn finnes i hele landet, fra Lindesnes til Kirkenes.

Trærne plantes ut når de er små, ca to meter høye. Når vi gir dem gode vekstvilkår og pleie, vil de vokse, og de vil etterhvert bli ca fem til åtte meter høye; epletrestørrelse, som gir dem en tydelig tilstedeværelse i byrommet, uten at de blir for høye.

Dekket i lysningen består av elvegrus. Det gir en robusthet, men også en taktilitet og varsomhet når man går inn i minnelunden.

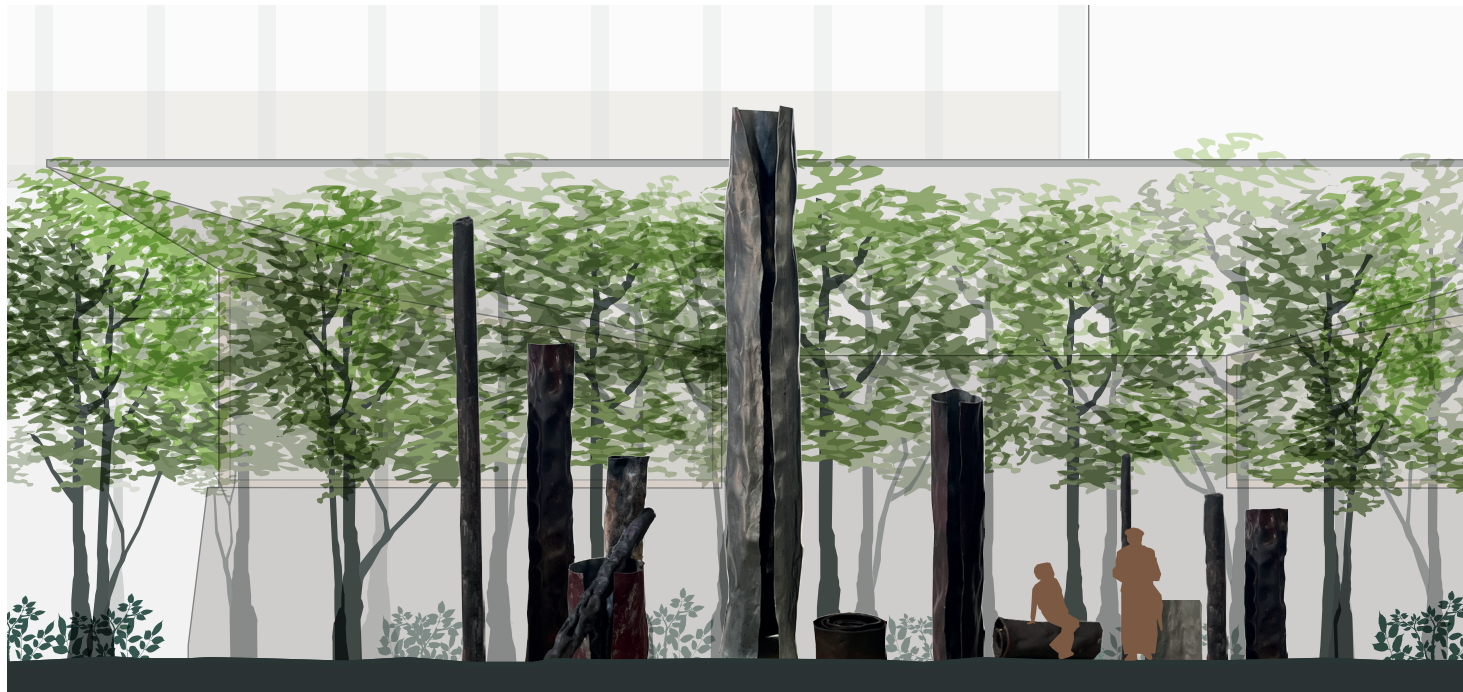
Årstidene

Minnelunden vil endre seg med årstidene.

Tid og endring

Om vinteren vil skulpturene være mest synlige og trærne vil spille annenfiolin. Men om våren og sommeren vil trærne blomstre og ta hovedrollen i opplevelsen av stedet.

Trærne, buskene og de ulike blomstene vil forandres gjennom årstidene. Sesongen vil starte med blåveisblomstring i april, og fortsette til alt løvet felles i november.

snitt/ oppriss av midten av Minnelunden sett mot Vestre paviljong, M 1:100 (A4)

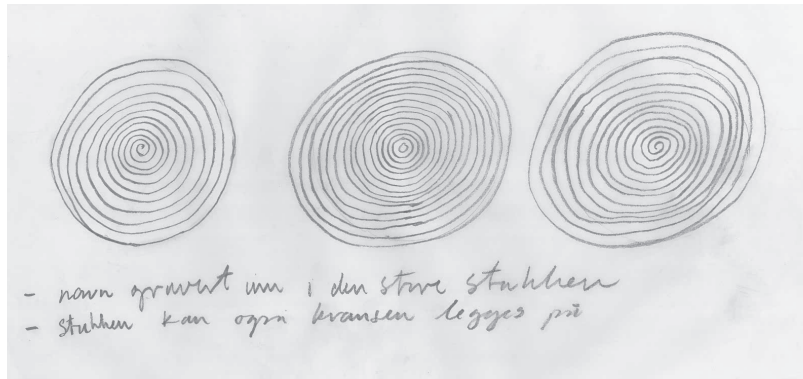

årstidenes gang i rogn og asal

Navnene i stubben

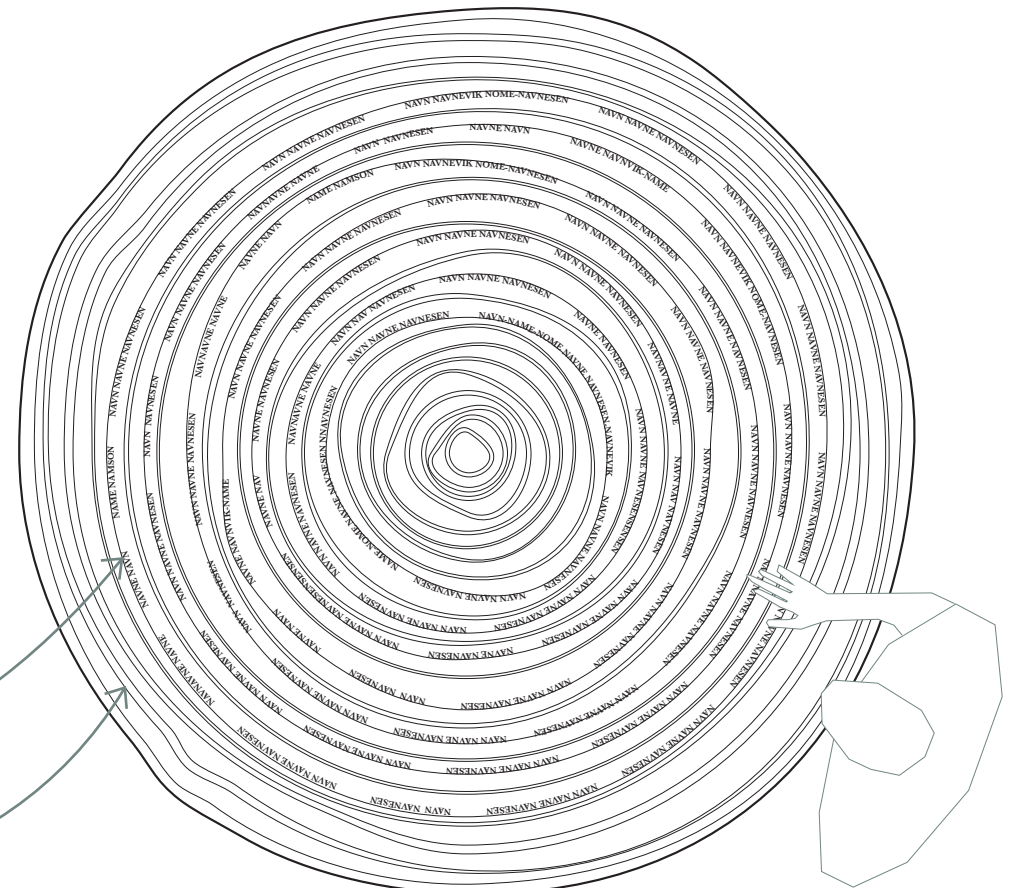
Det første du møter ved inngangen til minnelunden er en stor, stubbeskulptur. Her står navnene på de drepte som årringer i treet.

Årringer og livet

Årringene viser hvordan treet har vokst, og blir med det et bilde på hvordan ofrene har levd livene sine, fram til det ble brutalt slutt.

Ved stubben kan man legge ned krans, tenne lys eller ha samlinger i små og store grupper.

Navn støpt inn i skulpturoverflate.
Bokstavene stikker opp noen millimeter,
slik at svaksynte og andre kan kjenne

Årringer, der det ikke er bokstaver.
Forhøyet ring, noen millimeter høy.

Det å minnes

22. juli-senteret kan spille en sentral rolle for å gi varme og pleie til minnelunden.

Å minnes alene, sammen og som samfunn

Det skal være offisielle seremonier her med mange mennesker. Men de fleste dager er hverdager.

I gamle Oslo var det en viktig jobb å tenne gatelyktene hver kveld. Lyktetenneren var en pålitelig figur som gikk den samme runden ved mørkets frambrudd og sørget for lys og trygghet i byen.

Kan *lyktetenneren* være en metafor for rollen 22. juli-senteret kan ha i forbindelse med minnestedet? Hvordan dette kan finne sin form, bør defineres gjennom en medvirkningsprosess med 22. juli-senteret, ungdom og andre aktører.

en skoleklasse på besøk i Minnelunden

seremoni ved minnestedet, omtrent 400 tilhørere

Erik Werenskiöld (wikimedia commons)

Lyktetenneren, Erik Werenskiöld (1900)

Se film om forslaget her:

<https://vimeo.com/949353997>

En Minnelund for 22. juli

Rainer Stange

Henning Sunde

Hanne Tyrmi